

Undervisningsministeriet. København, den 10. februar 1949.

Journ. nr. 2785/46.

Fra rigsbibliotekaren modtog undervisningsministeriet i 1947 et andragende om en bevilling på 18 000 kr. som 1. del af en 3-årig bevilling på ialt ca. 55 000 kr. til oprettelse af en dansk central for international eventyrforskning.

Initiativet til oprettelsen af en sådan central er taget af den svenske eventyrforsker, professor C. W. v. Sydow i samvirke med den norske folkemindeforsker, professor Knut Liestøl, Oslo, og professor ved Københavns universitet, dr. phil. L. L. Hammerich.

Disse videnskabsmænd har efter krigens afslutning — i fortsættelse af drøftelser ved en i Lund i 1935 afholdt international eventyrforskerkongres — i et „Proposal for the Foundation of International Folktale-Institute“ henvendt sig til førende eventyrforskere i hele verden, særlig i Europa og Amerika, og har vundet den største tilslutning til forslaget.

Kort sammenfattet skal det være centralens opgave at samle og opbevare så stort et materiale vedrørende eventyr som muligt og støtte arbejdet med katalogisering af nationale eventyrtyper. Eventyrforskere i alle lande skal have adgang til at få excerpter af centralens materiale, idet de pågældende på den anden side skal opfordres til at forsyne centralen med publikationer, excerpter og kopier vedrørende eventyr, og centralen skal i det hele taget fremme arbejdet med indsamling af eventyr og folkeminder m. v. og i samarbejde med arkæologer, etnologer, historikere, litteraturforskere og religionshistorikere m. fl. søge at bringe materiale for dagen, som hidtil er forblevet ukendt for eventyrforskningen. Centralen skal fremdeles i samråd med forskere og allerede eksisterende folkloristiske institutioner bestemme de enkelte eventyrtypers internationale typenumre og søge — som videreførelse af allerede, bl. a. af professor Stith Thompson, U.S.A., og den danske dr. phil. Inger Boberg, udførte arbejder af denne art — at udarbejde en fuldstændig motivregistrant på engelsk. Der foreligger en detailleret „Preliminær Arbejdsplan for I.F.I.“, og centralens arbejdsplan vil iøvrigt blive fastsat og kontrolleret af et udvalg bestående af repræsentanter for nordens universiteter, for dansk folkeminderåd og for foreningen Danmarks folkeminder.

Planen om at henlægge centralen til København er blevet ubetinget anbefalet fra alle sider, således f. eks. fra de førende institutioner indenfor den regionale eventyrforskning, blandt hvilke man særlig skal fremhæve det finske litteraturselskab i Helsingfors, Irish Folklore Institute i Dublin, Indiana University i Bloomington, U.S.A. (professor Stith Thompson) og en række amerikanske folklore-selskaber. København er ikke blot på grund af sin geografiske beliggenhed særlig egnet som centralens hjemsted. Der findes her i dansk folkemindesamling et stort materiale, der vil have betydning for løsningen af centralens opgaver, således Evald Tang Kristensens og Sv. Grundtvigs uvurderlige samlinger af eventyrstof og H. F. Feilbergs enestående, endnu langt fra udnyttede registraturer og henvisningssedler og hans utrykte ordbog over folkedigtningstof fra alverdens lande. Dansk folkemindeforskning indtager derhos i kraft af de fornævnte forskeres samt Axel Orlriks og Arth. Christensens med fleres indsats en solid international position, der yderligere er befæstet ved de i Danmark stedfindende særlig intensive studier af nedertysk og frisk stoff samt det her påbegyndte arbejde for udforskningen af de grønlandske traditioner på grundlag af Knud Rasmussens omfattende og ganske uvurderlige samlinger, et arbejde, der har gjort Danmark til det vigtigste bindeled mellem den europæiske og amerikanske forskning på dette for traditionsstudiet højst vigtige område. Også det store materiale, udvalg for folkemål og stednavneudvalget råder over, vil komme centralen til gode her i København, og endelig er det af stor betydning, at der ved Københavns universitet er lærestole i de fleste af de filologiske discipliner, der er af ganske afgørende betydning for eventyrforskningens trivsel.

Planen har været gennemdrøftet ved det 8. nordiske folkelivs- og folkemindeforskningsmøde i Oslo i august 1946. Som resultat af denne drøftelse vedtoges en resolution, hvori mødets deltagere tilsluttede sig planen og gav udtryk for den store betydning, en sådan central vil få for forskningen.